

Angaaende Spørgsmaalet om Opførelse af et Forsøgsmejeri i Nærheden af København udtalte Ministeren, at Mælkemængden kunde man ikke sikre sig, før man havde Bevillingen. Det vil jeg nu ikke helt indrømme, i alt Fald er det givet, at Finansudvalget ikke vil yde nogen Bevilling, før det er saa nogenlunde sikkert paa, at den tilstrækkelige Mælkemængde kan faas. Vi er nødt til at tage Forbehold i saa Henseende, vi kan ikke give en stor Bevilling paa op imod 150,000 Kr., naar vi ikke er sikre paa, at den tilstrækkelige Mælkemængde kan faas, ikke blot i Øjeblikket, men for en længere Aarrække, mindst 10 Aar, paa et ringere Aaremaal kan vi ikke gøre disse Forsøg.

Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til Hedernes Opdyrkning skal jeg slet ikke udtale mig om, det har ikke været forhandlet i Finansudvalget, maaske kan det blive drøftet senere, og det vil saa vise sig, hvordan Udvalgets Stilling er.

Vilhelm Rasmussen: Jeg har det Indtryk, at vi nu med Hensyn til disse brændend. Spørgsmaal er kommet hinanden saa nær, at vi begynder at kunne forstaa hinanden. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mener, at jeg skulde have den mærkværdige Anskuelse, at man kan afhjælpe den øjeblikkelige Trang til Fødemidler paa den Maade, at man i Foraaret 1917 paa et passende Tidspunkt lægger Kartofler i den jyske Hede og samme Aar avler Afrøde. Det har aldrig været min Tanke, og første Gang jeg havde Ordet om dette Ernærings-spørgsmaal, talte jeg udtrykkelig om at tilvejebringe de fornødne Livsfornødenheder ikke alene under Krigen, men i den nærmeste Fremtid, idet jeg gik ud fra, at der ikke alene under Krigen, men ogsaa i Tiden umiddelbart efter den vilde være Trang til mange Næringsmidler her i Landet. Den Opfattelse har jeg endnu den Dag i Dag, ikke mindst af den Grund, at der utvivlsomt, naar Krigen er forbi, vil komme en meget stor Eksport af Levnedsmidler til de Lande, der har været udviklede i Krigen, og denne Eksport vil bl. a. have til Forudsætning, at der er Fødemidler i Landet til Husdyrene, og at der bliver Rester tilbage til Menneskene. Jeg er derfor vedblivende af den Opfattelse, at hele den Tanke at forsøge, paa hvilken Maade man rationelt kan udnytte den jyske Hede, bl. a. ved Dyrlkning af Kartofler, er god og holdbar. Det ærede Medlem siger, at det var en helt anden Sag, hvis der laa en Teori bagved, men det gør der ikke. Jo, det gør der, men

vi forstaa to forskellige Ting ved dette, at der skal være en Teori. Det ærede Medlem fra Sæby tænker, saa vidt jeg forstaa, saaledes, at jeg skulde stille Forslag om en ganske bestemt Dyrlkning og begrunde det, men det er ikke den eneste Form, under hvilken der kan foreligge en bestemt Teori. Min Teori gaar ud paa dette, at det slet ikke er givet, at den Maade, hvorpaa man udnytter og hidtil har udnyttet den jyske Hede, er den mest rentable, og det har jeg ogsaa ved andre Lejligheder begrundet her i dette høje Ting, idet jeg har gjort opmærksom paa, at der fra meget sagkyndig Side er rettet en endogsaa meget skarp Kritik overfor Beplantningen af den jyske Hede; og naar man fra meget sagkyndig Side kan sige, at det ikke er givet, at Hedebeplantning er den rigtige Udnyttelse af den jyske Hede, er det dog ganske naturligt, at man slutter videre, at saa er der den Mulighed, at man endnu ikke har fundet den virkelig rationelle Udnyttelse af den jyske Hede. Jeg tilstaa, at jeg ikke kan forstaa, at det netop er Landbrugets Mænd, der rejser Modstand imod denne i den bedste Mening fremsatte Tanke, at man skulde bevilge det fornødne, for at kompetente Folk kunde undersøge, hvilken Fremgangsmaade der kunde anvendes for paa rationel Vis at udnytte den jyske Hede, og eventuelt naturligvis undersøge, om de Fremgangsmaader, man hidtil har benyttet, virkelig er rationelle. Jeg savner ganske Evnen til at forstaa, at man tjener Landbrugets Interesse ved at rejse en fanatisk Modstand mod den Tanke, jeg har fremført. Men kan den ikke gennemføres nu, kommer det nok en anden Gang. Jeg er aldeles overbevist om, at den nok skal blive gennemført. Men den skal vel modnes, som saa mange andre Tanker, fordi man med mere eller mindre Grund har sat sig i Hovedet, at det er noget Hjernesvind. Det er det dog aldeles ikke. Det er ikke andet, end hvad der sker paa saa mange andre Omraader, hvor man anstiller stringente Undersøgelser for at faa at vide, om man ikke ved den Praksis, der anvendes, er kommet til at begaa Fejl. Vi kender det jo alle, at naar vi skal opereres, foretrækker vi at komme under den Læges Kniv, der har faaet en virkelig stringent Uddannelse, og hvis Uddannelse atter hviler paa et særlig stringent Kendskab til det Felt, det netop drejer sig om. Den Diskussion, der har været ført her, har været meget vejledende. Men jeg er dog blevet noget forbavset over, at vi ikke har kunnet mødes. Hvis der laa en eller anden skummel Plan bag mit Forslag, hvis der havde været en